

Küçük Tapirin Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Tapirin Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Ağaçların yükseldiği, yaprakların ıslak ve yeşil parladığı yağmur ormanının kalbinde, Tapi adında küçük bir tapir yaşardı. Koyu kahverengi tüyleri, soluk bir burnu ve meraklandığında kıpırdayan küçük, esnek bir hortumu vardı. Tapi çamurlu patikalarda dolaşmayı, çiçekleri koklamayı ve kuşları dinlemeyi severdi. Ama bazen kendini biraz yalnız hissedirdi.

Bir sabah, Tapi nehir kıyısında sulu yapraklarını çiğnerken hafif bir şırıltı duydu. Suyun içinden küt burunlu, minik kulaklı, kızıl kahverengi küçük bir hayvan çıktı. Bu bir kapibaraydı! "Merhaba," dedi kapibara neşeyle. "Benim adım Capi. Bu su bitkilerini paylaşmak ister misin?" Tapi gülümsedi. "Evet, lütfen!" Ve işte böylece yeni bir arkadaşlık başladı.

Tapi ve Capi her günü birlikte geçiriyordu. Eğrelti otlarının arasında saklambaç oynuyor, çamurlu patikalarda yarışıyorlardı. Capi hızlı ve zekiymi, en iyi meyve ağaçlarını hep o bulurdu. Tapi güçlü ve sağlamdı, sık çalılarının arasından geçebilirdi. "Bir şeyleri bulmakta çok iyisin," dedi Tapi. "Sen de yol açmakta çok iyisin," dedi Capi. Harika bir takım olmuşlardı.

Bir öğleden sonra gökyüzü karardı ve ağırlaştı. İri, tombul yağmur damlaları düşmeye başladı—şıp, şıp, şıp, şıp. Yağmur dinmedi. Bütün gece ve ertesi gün boyunca yağdı. Nehir yükseldikçe yükseldi ve kısa sürede ormanın zemini suyla kaplandı. "Sular altında kalan ormanda kalınmaz," dedi Tapi endişeyle. "Yüksek bir yer bulmalıyız."

Capi parmak uçlarında yükseldi, minik gözleri suyu taradı. "Şurada bir tepe görüyorum," dedi küt burnuyla işaret ederek. "Ama buradan oraya kadar su derin." Tapi derin suya baktı. Büyük ve güçlüydü ama yabancı yerlerde yüzmeyi sevmezdi. "Bunu birlikte yapabiliriz," dedi Capi. "Ben en güvenli yolu gözetlerim."

Tapi derin bir nefes aldı ve suya adım attı. Su soğuk ve bulanıktı. "Dur!" diye seslendi Capi. "O taraf çok derin. Beni takip et." Devrilmiş bir kütüğün üzerinde koşturdu, kısa bacaklarıyla zemini yokladı. "Burası sığ. Buradan yürüyerek geçebilirsin." Tapi onu izledi, sağlam bacakları suyu sıçratıyordu. "İyi bir rehbersin, Capi," dedi.

Sular altındaki ormanda yavaşça ilerlediler. Tapi'nin esnek hortumu suyun altındaki sağlam zemini koklayıp bulmasına yardım ediyordu. Capi'nin keskin gözleri güvenli bir yol oluşturan kökleri ve taşları fark ediyordu. "Şu kaygan çamura dikkat et!" diye uyardı. Tapi kaydı ama güçlü bir dala tutunarak kendini kurtardı. "Sağ ol, Capi!" dedi. "Sen olmadan bunu yapamazdım."

Daha derine indikçe su daha da soğudu, çamur daha da yapışkanlaştı. Tapi'nin bacakları bir şapırtıyla çamura battı. "Sıkıştım!" diye bağırdı. Capi hemen yanına koştu. "Endişelenme," dedi. "Sana yardım edecek bir dal bulurum." Uzun, sağlam bir dal buldu ve Tapi'nin ayaklarının altına itti. Tapi büyük bir hamleyle kendini kurtardı. "Ne kadar zekisin, Capi!" diye sevindi.

Tapi'nin bile geçemeyeceđi kadar derin bir suya geldiler. "O kadar uzađa yüzemem," dedi üzgünce. Capi etrafına bakındı. "Bak! Şurada devrilmiş bir kütük var. Onu suya itip köprü olarak kullanabiliriz." Tapi tüm gücüyle itti ve kütük suya yuvarlandı. "Şimdi güvenle geçebiliriz," dedi Capi. "Takım çalışması!"

Tapi kütüğe tırmandı, Capi de sırtına oturdu. Ayaklarıyla kürek çekerek derin suyun üzerinde yüzdüler. "İyi bir kayak olduk!" diye güldü Capi. Tapi gülümsedi. "İyi bir takım olduk!" Su burada sakindi ve tepe yaklaşıyordu. Ama kütük sallanmaya başladı. "Tutun!" dedi Tapi. "Bizi kıyıya yönlendireceğim."

Tam karşı kıyıya ulaştıklarında kütük yana devrildi ve ikisi de büyük bir şıpırtıyla sığ suya yuvarlandı. "İyi misin?" diye sordu Tapi, Capi'yi kaldırmaya yardım ederek. "İyiyim!" diye kıkırdadı. "Bu eğlenceli bir yolculuktu!" Sırılsıklam ayağa kalktılar ve önlerindeki tepeye baktılar. En kötüsü geride kalmıştı. "Başardık," dedi Tapi. "Birlikte güvenli bir yol bulduk."

Tepeye tırmandılar, ayakları çamurda şapırdıyordu. Ama çamur kaygandı ve Capi'nin kısa bacakları tutunamıyordu. "Hep geri kayıyorum!" dedi. Tapi bir an düşündü. "Sırtıma çık," dedi. "Seni taşıyacak kadar güçlüyüm." Capi sıkıca tutundu, Tapi sağlam bacaklarıyla çamurda basamaklar bularak tepeyi tırmandı.

Tepenin zirvesinde zemin kuru ve sağlamdı. "Başardık!" diye bağırdı Capi, Tapi'nin sırtından atlayarak. Sular altındaki ormana, sonra birbirlerine baktılar. "Bu kadar cesur olduğun için teşekkürler," dedi Capi. "Bu kadar zeki olduğun için teşekkürler," dedi Tapi. "Birbirimiz olmadan bunu yapamazdık." Mutlu ve güvende, burunlarını birbirine değdirdiler.

O akşam yağmur durdu ve güneş bulutların arasından göründü. Tapi ve Capi küçük, berrak bir su birikintisinde neşeyle sıçrayarak kutlama yaptılar. "Arkadaşlık zor şeyleri kolaylaştırır," dedi Tapi. "Takım çalışması da bizi güçlendirir," diye ekledi Capi. Ne olursa olsun her zaman birbirlerine yardım edeceklerine söz verdiler. Ve birlikte her şeyle yüzleşebileceklerini biliyorlardı.

O günden sonra Tapi ve Capi en iyi arkadaş oldular. Yağmur ormanını birlikte keşfettiler, her zaman birbirlerini kolladılar. Diğer hayvanlar yardıma ihtiyaç duyduğunda ilk onlar yardım teklif ederdi. "Güvenli bir yol bulabiliriz," derlerdi. Ve her zaman bulurlardı, çünkü birlikte çalışmanın en iyi yol olduğunu biliyorlardı.

Ve eğer bir gün büyük bir yağmurdan sonra yağmur ormanında dolaşırsanız, küçük bir tapir ile küçük bir kapıbaranın bir su birikintisinde neşeye sıçradığını görebilirsiniz. Size el sallayıp şöyle derler: "Unutmayın, arkadaşlar her macerayı güzelleştirir!" Ve bilirsiniz ki işbirliği ve iyilik sizi her selden geçirebilir.